

ੴ

ሱክማኒ ሳሂብ

ወደ መንፈሳዊነት ጉዞ
የአማርኛ ትርጉም

ኢንዱክሽን

1.	ሱክማኒ ሰሂብ-----	1
2.	የአርዳስ ጸሎት -----	158
3.	የነፍስ ጉዞ -----	162
4.	ለጉዞ የሚሆን ፍልስፍና -----	164
5.	የሴቶች ሚና -----	166
6.	ጥምጣም ትርጉም -----	168
7.	የትህትና ቁልፍ የጉዞ ሞና ነገር ነው -----	171

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

੮੭ ੨੭-੬, ਕਸ਼ਮਨੀ ਗੁਣ: SUKHMANI ਆਲੋਚਨਾ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧੭੮ ੨੭ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ਸੁਖਮਨੀ ਗੁਣ: ੧੭.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਰੇ ਸਰਬ ਦੀ ਰਾਜਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਦੀ ਵਾਸੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ।

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਜਿਸਨੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਉਸਨੂੰ ਦਇਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤੀ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੭॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੮॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

«እਯਹੁਕਾਨਿਕੁ ਯੇ! ਐ (੯੩੭) ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਧੂ ਹਿਰਦਯੇ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਯੇ ਸਾਧੂ
ਸਾਧੂ: ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅੱਠਾਠ

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

ਜਿਹਨਾਨੁ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ, ਕੀਰਤਿ, ਭੈਰੋ, ਭੈਰੋ ਯੇ ਸਾਧੂ ਨਿਰੰਕਾਰਿ.

ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਅਸਾਧੂ, ਅਸਾਧੂ, ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ, ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਯੇ ਸਾਧੂ.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਅਨੰਕਾਰਿ ਅਨੰਕਾਰਿ ਯੇ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ,

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਯੇ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਯੇ ਸਾਧੂ:

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਨੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਯੇ ਨਿਰੰਕਾਰਿ,

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਅਸਾਧੂ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਯੇ ਸਾਧੂ.

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਅਸਾਧੂ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ, ਅਸਾਧੂ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ,

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਯੇ, ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ, ||1||

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਜੰਨੈ ਸਾਲਾਹਾ ਚਲਾਏ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕੜਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਿਵਾਰਿਓ ਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਰਸਾਦੁ ਹੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜਪੁ ਠਾਕੁ ਨ ਆਉਣਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸਰਗੁਰੁ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

ਸਰਗੁਰੁ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਤਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਰੇਲਾ ॥

ਸਰਗੁਰੁ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਨਿਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪੁ ਚੁਕਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਂ ਫੌਜੀ-ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਉਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਨਿਕ ਜੇਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਨਾ ਚਾਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਰਨ ਦੀ ਚੋਖੀ ਖਾਣੀ ਹੈ।

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਮ ॥

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਸੁਮ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਵੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਵੇਖੇਗਾ।

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਮੈਲੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਧੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਲੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਧੋਵੇਗਾ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਵੇਖੇਗਾ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਨ ਰੰਗਿ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਵੇਖੇਗਾ।

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

(በሕይወት ጉዞ ውስጥ) አስከፊ የጥፋቶች ሙቀት አለ,

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

እዚያ, የእግዚአብሔር ስም ጥበቃ ይሰጥዎታል.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਏ ॥

አእምሮዬ ሆይ, የት ዓለማዊ ንብረት ለማግኘት ሙሻት እናንተ ያሠቃያል,

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਏ ॥੪॥

እዚያ ሆይ፣ የእግዚአብሔር ስም ፍላጎቶችዎን ለመቆጣጠር እንደ ኔክታር ይሠራል። |4||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ለአምላክ, የእግዚአብሔር ስም የዕለት ተዕለት አጠቃቀም ጽሑፍ ነው.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

የእግዚአብሔር ስም በአማኞች አእምሮ ውስጥ ይኖራል.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

የእግዚአብሔር ስም ትሑት አምላኪዎቹ ድጋፍ ነው.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የእግዚአብሔርን ስም በማስታወስ ከጥፋት ይድናሉ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

የአለህ አምላክ አምላኪዎች ምስጋናውን ቀንና ሌሊቱን ያነበሉ።

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

የንዓምን መድኃኒት ያገኛሉ ይህም የራስን አስተሳሰብ በሽታ ይፈውሳል።

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

የእግዚአብሔር ስም የእግዚአብሔር አምላክ አምላኪዎች እውነተኛ ሀብት ነው.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥

ጠቅላይ እግዚአብሔር በዚህ የናም ስጦታ አማካኝነት አምላኮቹን በርከታል.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

አእምሮ እና ሰውነት በአንድ አምላክ ፍቅር ውስጥ በደስታ የተሞሉ ናቸው።

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

አዎ, የእርሱ አምላኪዎች ትክክል እና ስህተት መካከል ለመለየት መለኮታዊ የማሰብ እንዲያገኙ. ॥5॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ለአምላኮቹ, የእግዚአብሔር ስም ከማያ ትስስር ነፃ ለመሆን ብቸኛው መንገድ ነው.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ለአምላኮቹ የእግዚአብሔር ስም ከማያ እርካታ ይሰጣል.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

የእግዚአብሔር ስም የአማኞቹ ውበት እና ደስታ ነው.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

የእግዚአብሔርን ስም በማስታወስ አንድ ሰው በሕይወት ውስጥ ምንም እንቅፋት አይገጥምም.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

የእግዚአብሔር ስም ለአምላኮቹ እውነተኛ ክብር ነው.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥

በእግዚአብሔር ስም አማካኝነት አምላኪዎቹ ክብርን ይቀበላሉ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ለአምላኪዎቹ የማያ እና ዮጋ ያለው ደስታ በእግዚአብሔር ስም ላይ ነው.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

በእግዚአብሔር ስም ላይ በማሰላሰል, አምላክ ሰው ምንም ዓይነት ህመም እና መለያየት አይሰማውም.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

የእርሱ አምላክ ሁልጊዜ መታሰቢያ ውስጥ ያረፈ ይቆያል,

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ናንክ ሆይ፣ አምላክ ሁል ጊዜ በሁሉም ቦታ ያለውን አምላክ ያመልክታል። |6||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ለአምላክ, የእግዚአብሔር ስም የሀብት ውድ ሀብት ነው.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਐਸ਼ਵਕੀ-ਨਿਯਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਖੁਬਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰੀ, ਸੁਖਾਦੀ ਸੁਖਾਦੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ (੧੫) ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਪ੍ਰਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੧॥੧॥੧॥

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

੯੭ እና ੯੮-੯੯ ਆਦਿ ਆਠ ਆਠਮੁਖੀ;

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਭਾਗੀ ਸਨਮੁਖੀ ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਨਮੁਖੀ ਸਨਮੁਖੀ.

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ,

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ (ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ) ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ.

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ,

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ:

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਬੀਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ,

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ,

ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ.

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ;

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੀ ਸਾਧਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਆਖੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਸੰਤੁ ਕਰੈ ਕਰੈ ॥ ਨਿਮਖੁ ਕਰੈ ॥

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖੈ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ਕੜੇ ਸੰਦ ਖੁਦ-ਖੁਦ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਨਿਰਮਲੀ, (ਬੁਝੇ, ਆਲੋਚਨਾ ਉੱਚੀ, ਸੁਖ-ਸੁਖ ਅਤੇ ਸੁਖ) ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ।

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਤੇ ਸੁਖ-ਸੁਖ (੭੫) ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ::

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਕੜੇ ਸੰਦ ਉੱਚੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਉੱਚੀ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ (ਸੁਖ-ਸੁਖ) ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਨੂੰ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ।

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੇਭਾ ਲੋਰੈ ॥

ਕੜੇ ਸੰਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਹੋਵੇ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਕੋਈ-ਕੋਈ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ।

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਕੜੇ ਸੰਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ।

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਨੂੰ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ॥5॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ egotistical ਕਰਨੀ ਕੋਈ-ਕੋਈ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ।

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ਕੜੇ ਸੰਦ ਅਤੇ ਕੜੇ ਸੰਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨੀ,

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਹੋਰ ਵੱਧ ਤੇ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੈ॥

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਜੇਕਰ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ਜੇਕਰ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ,

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ,

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ,

ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ,

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ (ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ)

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ,

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ,

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ,

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਕੀਰਤੀ ਨੀਝੇ ਪੜ੍ਹਨੁ ਪੜ੍ਹੀ ਉ-ਖੈਲੈ ਅੰਗ ਨੇ ਚਾਹੈ ਸੁਖਾਇ ॥

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥

ਕਾਮਾਭਿ ਯੋਗੁ, ਕੀਰਤੀ ਲੀਲਾ ਤੇ ਮਹਿਮਾ ਚੋਘੈ ॥

ਤੁਮ੍ਹੁਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਭਇਆ ਤੇ ਚੀਉ ਚਾਹੈ ਸੁਖਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

ਯੇ ਚੀਉ ਤੇ ਚੀਉ ਚਾਹੈ ਨਾਨਕ ਚੀਉ ਚਾਹੈ ॥੭॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਭਗਤੀ, ਸਾਰੰਗੁ ਭਗਤੀ ਚਾਹੈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਚੀਉ ਚਾਹੈ ॥

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਭਗਤੀ, ਸਾਰੰਗੁ ਭਗਤੀ ਚਾਹੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਭਗਤੀ, ਸਾਰੰਗੁ ਭਗਤੀ ਚਾਹੈ ॥

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਭਗਤੀ, ਸਾਰੰਗੁ ਭਗਤੀ ਚਾਹੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਚੀਉ ਚਾਹੈ ॥

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਨੀ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਭਗਤੀ, ਸਾਰੰਗੁ ਭਗਤੀ ਚਾਹੈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਚੀਉ ਚਾਹੈ ॥

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਭਗਤੀ, ਸਾਰੰਗੁ ਭਗਤੀ ਚਾਹੈ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗਿ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਹ:

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪੁਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਨ 'ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪੁਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਕਾਲੁ ਭਯੋ! ਭਯੋ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਉਹ ਦਾਸ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ (ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ) ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ (ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ) ਹੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰੁ ਰਸਨਾ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰੁ ਰਸਨਾ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਏ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਏ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ॥੨॥

ਕਾਲੁ ਭਯੋ! ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਏ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ (ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ) ਹੈ।

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

੭੯, ਰੋਮਾਨੋ-ਕੈਥੋਲਿਕ ਠੀਕਾਣੇ-ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਿਖਾਉਣਾ।

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

੭੯, ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

੭੯, ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

੭੯, ਨਿਯਮਿਤ ਆਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਪਿਤ੍ਰਪੁੰਡਰਿਕ ਭਠੇਰੇ, ਪਿਤਾਮਹ ਨਿਜ ਸਨਮਾਨ ਭਠੇਰੇ ਨਾ ਹੋਰ ਭਠੇਰੇ

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਜਿਹਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਰਿ ਕਠੋਰੇ ਕਰੀ ਜਾਇ

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ਪਿਤ੍ਰਪੁੰਡਰਿਕ ਭਠੇਰੇ: ਆਖੈ ਕਹੈ ਕਰੀ ਆਖੈ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਸਾਧਕ ਹੋਇ ਸਭ ਹੋਇ ਸਭ ਹੋਇ ਸਭ ਹੋਇ ਸਭ ਹੋਇ

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਜਿਹਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਰਿ ਕਠੋਰੇ ਕਰੀ ਜਾਇ

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਜਿਹਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਰਿ ਕਠੋਰੇ ਕਰੀ ਜਾਇ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

«ਕਰਮਾਕਾਸ਼ੀ ਉਚਾਰੈ: ਆਖੈ ਕਹੈ ਕਰੀ ਆਖੈ» ਸਗਲ ਗ੍ਰੰਥ: ॥੪॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਨਾਨਕ:

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ਜਿਹਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਰਿ ਕਠੋਰੇ ਕਰੀ ਜਾਇ

ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਜਿਹਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਉਚਾਰਿ ਕਠੋਰੇ ਕਰੀ ਜਾਇ
॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ: ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ: ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

੧੧੮ ॥ ੧ ॥ ਐਕੁ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥
੧੧੮ ॥ ੧ ॥ ਐਕੁ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਅਭ, ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਟਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ (3)

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਮਨੁੱਖ (ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਟਾਂ) ਦੀਆਂ, ਉਠੇ ਉਠੇ ਆਦਿ ਆਦਿ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਮਨੁੱਖ ਦੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਮਨੁੱਖ (ਮੁਖੀਆਂ) ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ: ਮਨੁੱਖਾਂ: ਉਠੇ ਉਠੇ ਉਠੇ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬਿਨਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਮਨੁੱਖ (ਮਨੁੱਖ) ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਮਨੁੱਖ ਉਠੇ ਉਠੇ ਸਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਸਦਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅਤੇ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ਉਠੇ ਉਠੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ। |4||

ਮਿਥਿਆ ਸੂਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਖਾਏ।

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥
ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥
ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥
ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥
ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥
ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥
ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥
ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥
ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥
ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥
ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ਮਦਨੀ ਪੁਲ ਮਦਨੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਨਿਰਜਨਗਣਨਾ ਨਾਮ ਨਿਰਕਾਮ, ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਦਾਇਕੀ,

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਸੁਖ ਵਿਚੋਂ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਦਾਇਕੀ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਦਾਇਕੀ, ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਸਤਕ: ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ॥6॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਇਕੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਪਯੋਗ ਖੜ, ਠਿਕ ਆਂ ਲੋਕਾਂ ਫੁੱਲ ਛਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਗੀਆਂ।

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਲਾਗੀ ਆਂ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇੜੀਆਂ ਨੇੜੀਆਂ ਫੁੱਲ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

ਪਯੋਗ ਖੜ, ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਖੜ ਆਂ ਤੋਂ ਆਂ।

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਖੜ ਆਂ ਲੋਕਾਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਮਨ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਖੜ, ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਮਨ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਲਾਗੀ ਆਂ ਲੋਕਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਪਯੋਗ ਖੜ, ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਖੜ ਆਂ ਲੋਕਾਂ, ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਮਨ ਆਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਖੜ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਖੜ, ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਪਯੋਗ ਖੜ, ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਪਯੋਗ ਖੜ, ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ ਪਾਠਿਯੁਕਤਾਂ ਆਂ।

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਕਲਿਆਣੀ ਉਪ, ਪੰਚਮ ਚਰਿਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਸ਼ੀਸ਼

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਏਕ ਅਲਖੈ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਐਸਾ ਪੁਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਐਸਾ ਪੁਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਤਿਸੁ ਪੁਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਤਿਸੁ ਪੁਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਪੰਯਾਨ ਝੜ, ਛੰਦਨੀ ਖਾਨੀ ਕਾਲ;

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਕਾਲਕ ਆਖੀਓ ਕਾਲੇ, ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਕਾਲੇ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪੰਯਾਨ ਝੜ, ਸੂਰਯਸ਼ਿਵ ਉਪਾਏ ਖੋਲ੍ਹਦੇ;

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਕਾਲੇ, ਉਕਤਿ ਨਿੱਕਲੇ ਤੇ ਸੰਗਠੀ ਹੋਏ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਨਿੱਕਲੇ ਝੜ ਖੋਲ੍ਹੀਓ ਤੇ ਸੁਚਾਰੀਓ::

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਕਾਲੇ, ਨਿੱਕਲੇ ਤੇ ਕਾਲੇ ਪੰਯਾਨ ਝੜ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਿੱਕਲੇ ਝੜ, ਉਪਾਏ ਨਿੱਕਲੇ ਕਾਲੇ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਨਦੀ;

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਜਪਨੀ ਉਪਾਏ: ਸੰਗਠੀ-ਸੰਗਠੀ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਕਾਲੇ। |7||

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

ਸੁ ਚੁਕੀ ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਕਾਲੇ, ਨਿੱਕਲੇ ਉਪਾਏ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਖੋਲ੍ਹੀਓ।

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਭੁਕਤਿ ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਨਿੱਕਲੇ, ਨਿੱਕਲੇ ਉਪਾਏ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਖੋਲ੍ਹੀਓ।

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਨਿੱਕਲੇ ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਝੜ, ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਨਿੱਕਲੇ ਪੰਯਾਨ ਝੜ।

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਨਿੱਕਲੇ ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਸੰਗਠੀ, ਕਾਲੇ ਝੜ ਨਿੱਕਲੇ ਕਾਲੇ ਖੋਲ੍ਹੀਓ।

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਨਿੱਕਲੇ ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਪੰਯਾਨ ਝੜ ਕਾਲੇ ਨਿੱਕਲੇ ਝੜ ਕਾਲੇ ਝੜ।

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥
ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥
ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥
ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥
ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥
ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥
ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

੧੧੩੦੦੦ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ॥

੧੧੩੦੦੦ ਰੇਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਰੰਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧੁ ਬਡਾਈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪੰਚਮਾਸੀ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਕ-ਰ-ਦੇ-ਰ-ਓ-ਡਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਪੋਕੜ-ਨੀ ਚ-ਰਾਗੀ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ ਵ-ਰ-ਗ-ਨਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ ਤੇ ਅੰਤ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂ (ਦੁ:ਖ) ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਧਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਜੇਤਾ ਬਖਿਆਨ ਕਰੇ ਤੇ ਜੇਤਾ ਬਖਿਆਨ ਨਾ ਕਰੇ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਦੂਰ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੰਤ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਹੀ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ਹੈ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ਹੈ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਧਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥੮॥੭॥

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਖ ॥

እੰਨਦ ਸ੍ਰਾਮਾ, ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ, ਅੰ ਨਿਮਲੰ ਨਿਕੰਨੁ ਅਭੰਜੰ ਪੁਕੰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਣਾਉ ॥

ਸਮਾਨਿਤਾਈ ਅੰਮੁਕੁੰਤੰ ਪੁਰੰਮੁ ਅੰਮੁ ਨਿਕੰਨੁ,

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਚੰਨੰ ਉਮੁ: ਨਿਮਲੰਮੁ ਚੰਦੰ ਮੁਕੰਨੁ ਚੰਨੰ ਚੰਨੰ ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ॥1॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਨਿਕੰਨੁ ਚੰਨੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ (ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ);

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਰੈ ਜਲਾ ॥

ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਸਮਾਨਿਤਾਈ ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਪੁਰੰਮੁ ਅੰਮੁ ਨਿਕੰਨੁ, ਤਭੰਜੰ ਅੰਮੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਸਮਾਨਿਤਾਈ ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਨਿਕੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਨਿਕੰਨੁ ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਅੰਮੁਕੁੰਨੁ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ ਤਭੰਜੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ (ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਕਾਰਣ) ਹੈ।

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ (ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ (ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ) ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜੀ: ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ (ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ (ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ) ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਗੁਰਮਤਿ, ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਗੁਰਮਤਿ, ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ, ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ: ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ॥5॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਨਿਰਮਲ ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਹਿਬ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਜਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਜਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਜਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

(੫੧੯) ਨਾਮੁ ਧਾਰੈ ਧਰਮੁ ਪਹਿਨੈ ॥

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਾਰੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅਸਟਪਦੀ ॥

አሽታፖፊ:

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ውሸትን ፈጽሞ የማይናገር ሰው (ከአንደበቱ)።

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

በልቡ ውስጥ የንጹሕ አምላክን የተባረከ ራዕይ ናፍቆት አልለበት።

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥

ዓይኖቻቸው የሌላዋን ሴት ውበት ከክፋት ጋር አይመለከቱትም።

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ቅዱሳንን የሚያገለግል እና የቅዱሳንን ጉባኤ የሚወድ፤

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ጅሮዎቻቸው በማንም ላይ ስም ማጥፋት የማይሰሙ ናቸው።

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ያ ራሱን ከሁሉ የከፋ አድርጎ ይቆጥራል።

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ማን, በጉሩ ጸጋ, ሙጥፎዎችን ያስወግዳል,

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ምኞቱን ከአእምሮው የሚያባርር ነው።

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

የስሜት ጠቀሳቱን የሚያሸንፍ እና ከአምስቱ ጥፋቶች ነፃ ነው።

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ናናክ, በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሙከከል, እንዲህ ያለ Aparas በጭንቅ የለም.

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

እውነተኛ ሻይሽናሻ (የጌታ ሺሽኑ ተወዳጅ), እግዚአብሔር የሚደሰተው ሰው ነው.

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੇਇ ਭਿੰਨ ॥

እሱ በእግዚአብሔር ከተፈጠረው ማያ (ዓለማዊ ቅዠት) ተለይቶ ይቆያል.

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਸਾਡਾ ਹੋਰ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਤਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਤਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਤਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ::

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਲਾਣਕਾਸੁ ਹਰੀਯੋ (ਆਪਨਿਕਾ ਉਪਦੇਸੁ) ਪੁਸਤਕਿ ਲਿਖਿਯਾਇ।

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਗੁਰੂ ਪੁਸਤਕਿ ਲਿਖਿਯਾਇ ਪੁਸਤਕਿ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਖਿਯੋ (ਆਪਨਿਕਾ ਉਪਦੇਸੁ) ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ਸਦਾਸੁ ਲਿਖਿਯਾਇ ਸੁਖਿਯੋ: ॥੪॥

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਨੋਆ ਨਿਖਿਲਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ਕਾ ਕਾਮਾਦਿਤਿ ॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ਕਾ ਕਾਮਾਦਿਤਿ ॥

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਏਹ ਸੰਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਲੀ ਕਾ ਕਾਮਾਦਿਤਿ ॥

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ॥

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ਕਾ ਕਾਮਾਦਿਤਿ ॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਨਿਖਿਲਾਨੀ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੇਝੀ ਪਰੈ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਕਾਮਾਦਿਤਿ ॥

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਨਿਖਿਲਾਨੀ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ॥

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਏਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ (ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਕਾਮਾਦਿਤਿ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਕਾਮਾਦਿਤਿ, ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ- ੭੯ ਨਿਖਿਲਾਨੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੧੯ ੧੯੯੯ ॥

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ॥

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ለእሱ, ወርቅም ሆነ አባራ አንድ ናቸው.

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

እንደ የአበባ ማር, ለእርሱ መራራ መርዛም እንዲሁ ነው.

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

እንደ ክብር, እንዲሁ ለእሱ ኢጎ ማሳዩት ነው.

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

እንደ ለማኝ ነው, ንጉሡም እንዲሁ ለእርሱ ነው.

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

እግዚአብሔር የሚያደርገው ሁሉ የሚከተለው ትክክለኛ መንገድ ነው.

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

ሆይ ናንክ፣ ያ ሰው ይባላልኢሽን ሙክታ (አሁንም በሀይወት እያለ ነፃ ወጣ):: [7]

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

ሁሉም ሰው የጠቅላይ እግዚአብሔር አባል ነው.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

በማንኛውም የአእምሮ ደረጃ እግዚአብሔር ሚቻችን ይጠብቃል፣ ያ ያገኙት ስም ነው::

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

እግዚአብሔር ራሱ ሁሉንም ነገር ማድረግ እና ማከናወን ይችላል.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

እግዚአብሔርን የሚያስደስት ምንም ይሁን ምን, በመጨረሻም ማለፍ አለበት.

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

ልክ እንደ ያልተገደበ የባሕር ማዕበል, እግዚአብሔር በየቦታው ራሱን አ

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

የበላይ እግዚአብሔር ተውኔቶች ሊረዱት አይችሉም.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

እግዚአብሔር በአንድ ሰው ላይ የሚሰጠው እውቀት ምንም ይሁን ምን, አእምሮው እንዲሁ የበራ ነው.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ) ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੂਮ ਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਮਾਇਆ ਸੂਮ ਮਾਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਜੜੂ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛੜੂ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਕਈ ਕੇਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

እਯਕੁਨਿਕਿ ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਦੁਖਿ ਪੁਕਿਰਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਜਖਜਕ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਬਹੁ ਜੇਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੇਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਨਿਕਿਸਿਯਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ ਸਿਦਿਕਿ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਸੋਭਿਕਾਯੋ ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਪਿਠਿ ਪਿਠਿ ਪਿਠਿ ਪਿਠਿ ਪਿਠਿ ਪਿਠਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਸੋਭਿਕਾਯੋ ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਖੇਜੰਤੇ ॥

ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਸੋਭਿਕਾਯੋ ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸ ॥

ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸ ॥

ਸੋਭਿਕਾਯੋ ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਸੋਭਿਕਾਯੋ ਜਿਹਿ ਸੁਲਾਹਿਯੋ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਆਸਾਯੋ ਆਸਾਯੋ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਜਿਨ੍ਹੜ ਨਿਰੀ ਚੀਰੇ ਨਿਰਾਏ ਪਾਠੀ ਪਾਠੀ ਪਾਠੀ ਪਾਠੀ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਅਵਤਾਰ ॥੬॥

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਸਥਾਰ ॥੬॥

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥੬॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥੬॥

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੬॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥੭॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥੭॥

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਸਮਾਹਿਤਾਏ ਚਿਦਯੰਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਮੁਖੰ ਪ੍ਰਮਾਣੰ ਪ੍ਰਮਾਣੰ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ (ਸੋਭਿਕਾ-ਗੀਤਾ) ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਏ,

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਸੋ ਨਿਹਾਰਿਓ ਏਕੰ (ਸੋਭਿਕਾ-ਗੀਤਾ), ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਪ੍ਰਮੁਖੰ ਪ੍ਰਮਾਣੰ ਪ੍ਰਮਾਣੰ ਪ੍ਰਮਾਣੰ ਪ੍ਰਮਾਣੰ

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਚਿਤ ਸੁਲਾਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਖੋਲ੍ਹਿਓ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਗੋਲੀ:

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ, ਸ਼ੁਕਰ-ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ-ਗੀਤਾ ੧੦੦੦ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹਰਿ-ਗੁਣ-ਗਾਠੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਚਾਰੇ ਖੁੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਜਿਸਨੂੰ ਅਪਣੀ ਭਗਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਰਪਾ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੇਗਾ।

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਜਨ ਦਾ ਨਾਮ ਮਿਲੇ।

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ናਨਕ ਉਏ; ਛਿਨੁ ਜੁਲੀਏਨਿ ਪਾਪੀਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਇਸੁ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਗੁਣ ਨਿਕੰਨਿਕੰਨ ਖੰਨ ਘੰਨੋਘੰਨ ਖੰਨਿਕੰਨ ਖੰਨੋਕੰਨ ਖੰਨੋਕੰਨ.

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਪੁੰਨੋਘੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨ ਖੰਨੋਕੰਨ (ਖੰਨੋਕੰਨ ਨਿਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ).

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ, ਖੰਨੋਕੰਨ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਗੁਣ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਘੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ (ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ) ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਨਿਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਖੰਨੋਕੰਨੋ, ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਯਾਨੁ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਗੁਣ ਨਿਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਗੁਣ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕੰਨਕੰਨਦੇ ਗੁਣ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ ਖੰਨੋਕੰਨੋ.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਜਿਸੇ ਪਾਪੁਕਾਰੀਓ ਭਰਮੁ ਭਰਮੀਓ ਭਰਮੁ ਭਰਮੀਓ ਭਰਮੁ ਭਰਮੀਓ ਭਰਮੁ ਭਰਮੀਓ ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਬੰਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਹੀ, ਪਾਪੁਕਾਰੀਓ ਭਰਮੁ ਭਰਮੀਓ ਭਰਮੁ ਭਰਮੀਓ ॥

ਜਿਉ ਪੁਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਜਿਉ ਪੁਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ, ਤਿਉ ਸੁਖ ਭਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ, ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੭ ॥

ਕਬਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਕਬਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ, ਕਬਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ, ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ, ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ, ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ, ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ, ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ, ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸੁਮ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੦੮ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੦੯ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੦ ॥

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਗੋਲੀ:

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੨ ॥

ਸੇ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੩ ॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੪ ॥

ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੫ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੬ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੭ ॥

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ॥ ੧੧੮ ॥

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਧਾਨ੍ਯੰਤੋ ਯਏਤੰ ਸੰਦ੍ਰਿਯੰ ਸੰਦ੍ਰਿਯੰ ਪ੍ਰਦ੍ਰਿਯੰ ਸੰਦ੍ਰਿਯੰ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾ ਸੰਗ੍ਰਹਾਨੀਤੀ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਓਹੰ ਪ੍ਰਭੋ! ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਪੁੰਨੰ ਪ੍ਰਭੋ! ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਸ਼ਰੋ ਨਿਗਮੋ ਚਿੰਤਾਨੀ ॥ ੨ ॥

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ይਹ ਯੁਝੋ ਜਾਨੈ ਜੀਠਿ ਅੰਤਿ ਅੰਤਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੇਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੇਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਾਜੈ ॥

ਜੀਠਿ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ ਆਵੈ

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਜੀ ਸੁਪਨਾ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮ ਸਮਾਪਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਬਡਭਾਰੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਮਹਾਮਾਏ (ਸੁਖਮਨੀ) ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਹਰਿ ਜਪ ਕਰਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਮਨੁਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤੈਸੇ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ਜੇ ਕੁਛ ਵੀ ਕੀਨਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਜੇ ਕੁਛ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਬਿਬੇਕ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੇ ਸੁਖ-ਦੁਖ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਤ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਖ-ਦੁਖ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਰਕ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਨਿਰਾਸ਼ਰੀ ਸੁਖ-ਦੁਖ)।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨ ਦੀ ਸੁਫਲਤਾ ਘਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਭਾ-ਹੀਨਤਾ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਸੁਖ-ਦੁਖ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿੰਦਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:: ||1||

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਖ-ਭਵਤਾ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਗ-ਜਿਉ-ਲਵੈ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੇਨਿ ਪਾਇ ॥

ਕੇਸਰੀ ਨਾਮ ਸਾਧਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਪ-ਜੇਨਿ-ਪਾਇ ਦਾ ਆਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ::

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸਾਧੁਗਣ ਕੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਸਾਧਨਾਂ: ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਚਿੰਤ (ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ) ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ, ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ, ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਕੁਝ, ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਗੀਨੁ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ: ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੦ ॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਰਚਿਤਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧੂਪੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਕਾਵਿ ਮਹਿ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ੴ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਮਾਰੈ ਰਾਖੇ ਏਕੇ ਆਪਿ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਆਰਾਧਿਐ ਸਾਧਿਐ ॥੮॥੧੩॥

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਨੋਲਪੁ ਉਦਾਹਰੇ ਨੇਮੁ ਨਿਰੰਗੁ ਭਉਭਉ ਪਰਹਿਤੁ ਮਨਿਭੇ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਉਦਾਹਰੇ ਐਕੰਕੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਉਚੈ: ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ॥1॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਉਸਤਤੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ.

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਰ ॥

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਰ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥ ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ਉਚੈ: ॥2॥

ਬਡਭਾਰੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

በዚህ ዓለም ውስጥ, በእውነት ዕድላኞች ናቸው,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

የእግዚአብሔርን የከበረ ምስጋና የሚዘምሩ, ለዘላለም እና ለዘላለም.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

እነዚያ በእግዚአብሔር ስም ላይ የሚያንጸባርቁ,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

በእውነቱ በዓለም ውስጥ በመንፈሳዊ ሀብታም እንደሆኑ ይቆጠራሉ።

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

እነዚያ በነፍሳቸው፣ በሰውነታቸው እና በምላሳቸው የእግዚአብሔርን ስም የሚደግሙ፣

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ሁልጊዜ በሰላም እንደሆኑ አስቡበት.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

አንዱን እና ብቸኛውን አምላክ የሚያውቅ ሰው,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੇਈ ਜਾਨੈ ॥

ይህንን ዓለም እና ቀጣዩን ይረዳል።

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

በእግዚአብሔር ስም ላይ እየሰላሰለ አእምሮው የሚደሰተው ሰው.

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

አቤቱ, Nanak, ይህ ሰው ንጹሕ አምላክ ተገነዘብኩ አድርጓል. |3|

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

በጉሩ ጸጋ, ራሱን መረዳት የሚችል ሰው;

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ዓለማዊ ምሽቶችን ለማሟላት የእርሱ ፍላጎት እንደጠፋ አስቡበት.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

የእግዚአብሔርን ምስጋና የሚዘምር በቅዱሱ ድርጅት ውስጥ፣

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

እਨ੍ਹੇ ਯੁਗ ਯੁਗੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਹਿਮਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਦਾਯਿ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਯਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾਤਿ ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਰੀ ॥

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਰੀ ॥

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਰੀ ॥

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਰੀ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸ਼ਨੋ ਫੁਲੋ ਫੁਲੋ ਪੁਣਾ ਤੇ ਸੋ ਫੁਲੋ ਪੁਣਾ ਤੇ ਸੋ ਫੁਲੋ ਪੁਣਾ ਤੇ ਸੋ ਫੁਲੋ ਪੁਣਾ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ

ਜੋ ਗੁਣ ਗੁਣੀਠੈ ਨਿਕਲੈ ਸੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਜਿਉ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਰੈ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਰੈ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਯੋਗੀ ਤੇ ਸੋਫੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕੜੇ ਸੁਰਾ ਸੇ ਕੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥
ਕੜੇ ਸੁਰਾ ਸੇ ਕੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥
ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥
ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥
ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਠੇਕਾ ਵਾਲੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉ ਧੂਰਿ ॥

ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਬਾਛੁ ਉ ਧੂਰਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਧੂਰਿ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਦੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਧੂਰਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥੩॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ॥

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗਿ ॥

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਰਿ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਰਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥੪॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ੴ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਹਿਕਾਨਿਕੰਡ ਨੰਬਰ ੫-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਹਿਕਾਇਤਾਵਾਂ ੧੫੧-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ੧੫੨-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਹਿਕਾਨਿਕੰਡ ਨੰਬਰ ੫-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਹਿਕਾਨਿਕੰਡ ਨੰਬਰ ੫-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਹਿਕਾਨਿਕੰਡ ਨੰਬਰ ੫-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ੧੦੬-ਵੀਂ ਪੰਨੇ ਤੱਕ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ੴ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
ੴ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥
ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥
ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥
ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥
ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥
ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥
ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥
ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੈ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੀ:

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

አሽታፓዴ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁፊፊ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

የማይሞት አምላክ በአእምሮህ ውስጥ የተቀመጠውን አቆይ፣

ጠፍ ጠፍ ትፊ ትፊ ትፊ ॥

እና ለማንኛውም ሚና ፍቅርዎን እና አባሪዎን ይክዱ።

ቲፍ ቲፍ ጠፍ ትፊ ॥

ከእርሱ ባሻገር ምንም ነገር የለም።

ፍፍ ጠፍ ትፊ ትፊ ॥

አንድ አምላክ በሁሉም ዘንድ ሰፊ ነው።

ፍፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

እርሱ ራሱ ሁሉንም ያደል፣ እና ሁሉንም ያውቃል።

ጠፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

እሱ ሊታወቅ የማይችል፣ ጥልቀት ያለው፣ ጥልቀት ያለው እና ጠንቃቃ ነው።

ፍፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

የላቀ አምላክ ሆይ፣ የበላይ ፍጡር፣ እና የአጽናፈ ሰማይ ምንም፣

ፍፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

የምሕረት ሀብት፣ ርህራሄ እና ይቅርታ፣

ፍፍ ቲፍ ትፊ ጠፍ ॥

እባካችሁ የቅዱሳንህ ትሁት አገልጋይ ልሁ

ጠፍ ጠፍ ትፊ ጠፍ ጠፍ ॥ १ ॥

ይህ የናናክ አእምሮ ምኞት ነው። ||1||

ፍፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

እግዚአብሔር ምኞታችንን ለማሟላት እና ለጠገን ለመስጠት ይችላል።

ፍፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

እግዚአብሔር በአንድ ሰው ዕጥ ፈንታ ውስጥ የተቀረጸው ምንም ይሁን ምን ይከናወናል።

ፍፍ ጠፍ ጠፍ ጠፍ ॥

እግዚአብሔር አጽናፈ ሰማይን በዓይን ብልጭታ ለመፍጠር ወይም ለማጥፋት ይችላል።

ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਜਨਮੁ ਚਿੰਤਾ ਕਰਮੁ ਅਧਿਕਾਰੁ ਨਿਰਭਰੁ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਵੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ।

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਅੰਤ ਵਿਚ: ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਿਰੰਜਨ-ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। |4||

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ:

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ:

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ), ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ, ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ:

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਦੇਵ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ (ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ)।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ:

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ-ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ,

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਦੇਵ: ਨਿਰੰਜਨ-ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ। |5||

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ-ਗੁਰੂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ,

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ይਹੁ ਭਾਣਾ ਹਾਲਾਸੁ ਫਿਰਾਨੁ ਚਿਤੁ ਨਿਭੁ ॥

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਸੁਭਾਸੁ ਫਿਰਾਨੁ ਹਾਲਾਸੁ ਫਿਰਾਨੁ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਹਾਲਾਸੁ ਖੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਬਿਸੁਆਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੇਇ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਰੇਇ ॥

ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ਪੁਸ਼ੀ ॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਸ਼ੋਭਿਕਾ-ਗੀਤਾ, ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ, ਸ਼ਿਵ-ਗਾਠੀ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਉ-ਲੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਗੀਤ ਹੈ।

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ, ਪੁਸ਼ਟਿ-ਗੀਤ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਪੁਸ਼ਟਿ-ਗੀਤ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਸ਼ਿਵ-ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ੴਤਾਅਦੁ ਆਤਮਾਦੁ ਨਿਜੁ ਨਿਦੁ ਆਦਿਕੁੴ

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਨਿਯੁ:; ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਤੁਯੁਕੁਤਿ ਆਤਮਾ, ਨਿਯੁਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਨਿਯੁਕੁਤਿ ਆਤਮਾ

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਨਿਯੁਕੁਤਿਕੁਤਿ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀ ਨਿਸ਼ਿਦਾਨੀ ਲਠਿਓਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ Naam ਲਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਸ਼ਿਰੀਠਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ਖਿਨਿ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾਫੋਦਾ ਏਵ ਕਾਯਾਫੋਦਾ ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋ ਨੋਕਮਾ ਫਿਰਾਪੁਦੁਕਮਾ.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥

ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਗੁਣਿ ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਨੋਕਮਾ ਯੇ ਸ਼ਿਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਏਕਾ ਰੇਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾਫੋਦਾ ਫਿਰਾਪੁਦੁਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਥੋਨੋਫਿਰਾਪੁਦੁਕਮਾ ॥6॥

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਫਿਰਾਪੁਦੁਕਮਾ ਏਕਾ ਰੇਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਰੇਕਮਾ.

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਰੇਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਰੇਕਮਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਰੇਕਮਾ.

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਜੇ ਹੋਆ ਹੇਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥

ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

ਨਿਕ੍ਰਮੀਕਾਨੀਕਾਨੋਕਮਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ ਕਸ਼ਮਾਦਕਾ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦੋਭ, ਉਡਗੁਠਿ ਨਿਯਮਿਕਾਨਿਕਾਦਿ ਫੋਰੇ ਪ੍ਰਮੁਦਾਦੇ ਠੋਧੋ ਆਪਿਭੁ ਸਮੁਦਾਯ;

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥

ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਅਪਨਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ ਕਸ਼ਮਾਦੋਧੁ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅੱਜੁਭੁਭੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੰਗਤੁ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੁ ਅਦੁਖੁ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੁ ਪੰਚਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਪੰਚਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੰਗਤੁ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਪੰਚਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੰਗਤੁ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਪੰਚਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੰਗਤੁ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੰਗਤੁ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਪੰਚਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਰੈ ॥

ਪੰਚਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

በਸ਼ਾਨਸ਼ਾਨ ਸ਼ਾਨਸ਼ਾਨ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਉਦਯੋਗ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੋਇ ਨਿਜੁ ਰੋਗੁ ਲੋਕੁ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ॥

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

੧੭੬ ਫੜ੍ਹਾ ਚੋਰਾਪੁਲਕੀਓ ਠਿਠਾਃ

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਫਿਰਕੀ ਠਾਠਾ ਠਾਠਾਃ, ਆ ਠਾਠਾ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ,

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨ ॥੭॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ (ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ); ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ (ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ).

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਆ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ ਠਾਠਾਃ

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਬੁ ॥

ਨੋਲਹੁ, ਫਲਸਿਦਾਨੀ ਨਾਮੁ ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

ਏਥੇ ਫਲਸਿਦਾਨੀ ਪਾਠਿ ਸੰਚਿ, ਅੰਗੁ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਏਥੇ ਫਲਸਿਦਾਨੀ ਸੰਤਾਂ ਨਾਮੁ ਭਯੋ।

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਫਲਸਿਦਾਨੀ, ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ, ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਫਲਸਿਦਾਨੀ, ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਫਲਸਿਦਾਨੀ, ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਫਲਸਿਦਾਨੀ, ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਯੁ ਲਾਇ ॥

ਏਥੇ ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਭਯੋ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਹੁਣ-ਨਿਧਾਨ ਉਪ-ਨਿਧਾਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਨਿਧਾਨ ਹਨ।

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਜਪ, ਸੋਚਣ-ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਨਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਸਹਿ-ਉਪ-ਨਿਧਾਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਮਨੁ-ਪਰਬੋਧ-ਹੁ-ਹਰਿ-ਕੈ-ਨਾਇ-॥ ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਨਿਧਾਨ ਹਨ।

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਦਹ-ਦਿਸਿ-ਧਾਵਤ-ਆਵੈ-ਠਾਇ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਤਾ-ਕਉ-ਬਿਘਨੁ-ਨ-ਲਾਗੈ-ਕੋਇ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਜਾ-ਕੈ-ਰਿਦੈ-ਬਸੈ-ਹਰਿ-ਸੋਇ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਕਲਿ-ਤਾਤੀ-ਠਾਂਢਾ-ਹਰਿ-ਨਾਉ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਸਿਮਰਿ-ਸਿਮਰਿ-ਸਦਾ-ਸੁਖ-ਪਾਉ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਭਉ-ਬਿਨਸੈ-ਪੂਰਨ-ਹੋਇ-ਆਸ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਭਗਤਿ-ਭਾਇ-ਆਤਮ-ਪਰਗਾਸ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਤਿਤੁ-ਘਰਿ-ਜਾਇ-ਬਸੈ-ਅਬਿਨਾਸੀ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਕਹੁ-ਨਾਨਕ-ਕਾਟੀ-ਜਮ-ਫਾਸੀ-॥੩॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਤਤੁ-ਬੀਚਾਰੁ-ਕਹੈ-ਜਨੁ-ਸਾਚਾ-॥ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੇ ਕਾਚੇ ਕਾਚਾ ॥

੧੭੮ ੭੩ ਅਸਥਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿੱਖ ਪੰਥਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਰੂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਰਤਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੁੱਲਣਾ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

੧੦੦ ਛੇੜਗੋਆ ਕਥਾਵਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਫਿਰਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਤੁਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਫਿਰਾਨਾ (੧੦੦ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉੱਪਰ),

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ.

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਫਿਰਾਨਾ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ (ਫਿਰਾਨਾ ਸਭ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ),

ਬੂਠਾ ਡੰਫੂ ਬੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਉੱਪਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ਫਿਰਾਨਾ: ਉੱਪਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ |5||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਪਰ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ਫਿਰਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

੦ 'ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਪਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥

ਫਿਰਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਫਿਰਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਨਿਕਾਮੀਆਂ ਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਜੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਸਾਰੇ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੧

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੨

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੩

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੪

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੫

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੬

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੭

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੮

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੦੯

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੧੦

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੧੧

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੧੨

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੧ ਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ੧੧੩

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਫੌਜ ਉੱਲਾਸ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਕੁਲੁ ਆਪੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭੁਖੁ ਗਇਆ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭੁ ਪੂਰੀ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਫੇਰੇ, ਫੇਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ-ਮੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹੋ, ਪੜ੍ਹੋ, ਪੜ੍ਹੋ,

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਮਨ, ਤਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ, ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ, ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ::

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਿੱਚਰੇ-ਚਿੱਚਰੇ (ਨਿੱਚਰੇ-ਚਿੱਚਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹੋ, ਪੜ੍ਹੋ, ਪੜ੍ਹੋ::

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਮਨ ਨੂੰ ਬਿਗਸਾਏ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ::

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ::

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ::

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ::

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ::

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ::

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ::

ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ::

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ::

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ::

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ੴ ਜਾਪਦਾ ੴ ਪੁਸਤਕ ਚਲਾਏ ਫਲਾਏ ਫਲਾਏ ਚਲੇਠੇ ਚਲੇਠੇ ਚਲੇਠੇ ਚਲੇਠੇ

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਜਦੋਂ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡੇ

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਜਦੋਂ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਆਪਣੇ ਖੇਲੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜਦੋਂ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਜਦੋਂ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜਦੋਂ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਜਦੋਂ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜਦੋਂ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਜਦੋਂ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਅਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

የሰው ልጅ ጌታ ሁሉ በራሱ በነበረ ጊዜ።

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

የኃጢአት ቆሻሻዎች አልነበሩም, ታዲያ ምን መታጠብ ነበረ?

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ንዲሁ ብቻ ነበረ ጊዜ, ቅርጽ የሌለው, እና ምኞት ነጻ አምላክ,

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ከዚያም ለራስ ከፍ ያለ ግምት ያለው እና ማን ነበረ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

የአጽናፈ ሰማይ ጌታ ብቻ በነበረበት ጊዜ,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰੁ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ከዚያም ማጭበርበር እና ኃጢአት የተበከለ ማን ነበረ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

የብርሃን አምሳይ (እግዚአብሔር) በራሱ ብርሃን ውስጥ በተጠመቀ ጊዜ,

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ከዚያም ማን ማይ ፍፍቆት ነበር, እና ማን ደስተኛ ነበር?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ፈጣሪ የሁሉም ነገር አድራጊ እና የሁሉም ምክንያቶች መንስኤ ነው።

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ੪ ॥

ናንክ ሆይ፣ ፈጣሪ ከግምት በላይ ነው ॥4॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ክብሩን በውስጡ በያዘ ጊዜ፤

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ከዚያ እናት፣ አባት፣ ጓደኛ፣ ልጅ ወይም እህት ማን ነበረች?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

እግዚአብሔር ራሱ በሁሉም ኃይሎች ውስጥ የመጨረሻው በነበረበት ጊዜ,

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

ਜਦੋਂ ਖੋਜੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੀ (ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ) ਸਮਝਣਗੇ) ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨਹੀਂ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਾਰੇ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਜਦੋਂ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਦੋ ਦੋਹਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੋ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਉਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇਂ:

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਜਦੋਂ ਕੌਣ ਕੌਣ ਦੋਹਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਕੌਣ ਦੋਹਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੋ:

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇ, «ਜਦੋਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇ»

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜਦੋਂ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ.

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਉਹ ਦੋਹਰੇ ਨਿਰਾਸ਼ (ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਣੇ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਜਦੋਂ ਆਪਸ ਆਪਸ ਆਪਸ ਨੂੰ ਆਪਸ ਨੂੰ ਚੁਣੇ:

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਜਦੋਂ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ, ਜਦੋਂ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ, ਜਦੋਂ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਜਦੋਂ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ, ਜਦੋਂ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ, ਜਦੋਂ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਜਦੋਂ ਕੌਣ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ, ਜਦੋਂ ਕੌਣ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ, ਜਦੋਂ ਕੌਣ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

እርਨੁ ਫੁਲੁ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਜਾਣੁ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਕੋਉ ਨਰਕ ਕੋਉ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਕੋਉ ਨਰਕ ਕੋਉ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਯਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਯਾਨ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਖੇਲੁ ਸੰਕੇਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਗੇ ਸੁਖਿ ਆਗੇ ਸੁਖਿ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ੭ ॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਿਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਿਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਜਿਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਜਿਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥ ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਲਗਭਗ ਉਏ! ਕਾਲ ਮਨ ਨੇ: ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਓ ਓਏ ਨੇ? ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕੋਠੇਰਾ

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸੋਠੀ-ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤੇ, ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ.

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਸੋਠੀ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ, ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ: (ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ-ਨਹੀਂ ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ)

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਸੋਠੀ ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ:

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਸੋਠੀ ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ:

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਸੋਠੀ-ਨਿਰੰਕਾਰ ਉਏ, ਹੋਰ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ.

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ:

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਸੋਠੀ-ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ: ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਸੋਠੀ ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ.

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ: ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ.

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਨਹੀਂ ਉਏ: ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ: ||1||

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਸੋਠੀ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੋਠੇਰਾ ਨੇ:

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

እናਸ੍ਰਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਿਖਾਰਿਯੋਂ ਫਿਰਕੇ ਸਾਭਿਯੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ॥

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਰੇਲੇ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਚਿੰਤਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਫਿਰਕੇ ਉਸੇ: ਜਿਹੜਿਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਚਿੰਤਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥4॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

ਫਿਰਕੇ ਸੰਗਤੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਅਨੰਦਵਾਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਫਿਰਕੇ ਜਿਹੜਿਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਜਿਹੜਿਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਬੀਚਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਉਧਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਫਿਰਕੇ ਜਿਹੜਿਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਫਿਰਕੇ ਅਗਿਆਨੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਅੰਧੇਰਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਫਿਰਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਹਿਰਦੈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਫਿਰਕੇ ਮਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਫਲ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ॥5॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ይਪੰਨੰ ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ੴ ਅੰਤਿ ਚਰਿ ॥੧॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਜੋਗੁਕਾਨੀਕਾ ਨਿਕਾਸ਼ਾਦਿਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਰਾਮਕਾਦਿਕਾ ਸੀਕਾ ਨਿਕਾਸ਼ਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਰਾਮਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜੋਗੁਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ॥੮॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਨੀਕਾ:

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਕਾਨੀਕਾ:

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ ਕਾਨੀਕਾ

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸੁਮੁ ॥

ਨੈਨ ਨੈਨੁ ਨਿਰੰਦੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਮੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ਗੁਣਗੁਣੀ ਗੁਣਗੁਣੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੇਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

ਨੈਨੁ ਨੈਨੁ ਕਹਿਓ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਤਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

እਦਨੁ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਿਭਾ ਆਸਾ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਧਾਉ ॥੨॥

ਊਏ ਵੀਹੀ ਸਾਲਾ ਆਖਿਓ ਨਾਨਕੁ ॥੨॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਜਿਉ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਜਜਤੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਜਜਤੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੇਲੈ ॥

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੇਲੈ ॥

ਆਪਿ ਅਡੇਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੇਲੈ ॥

ਆਪਿ ਅਡੇਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੇਲੈ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਲਾਜਾਦੇ ਰਾਮਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਮਾਦੇ ਨਾਮਾਦੇ ਹਰਿਨਾਮਾਦੇ ਗੁਣਾਦੇ ਪੁੰਨਾਦੇ ॥

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ਨਾਮਾਦੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਮਾਦੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਲਾਜਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਮਾਦੇ ਨਾਮਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ॥

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਅੰਤਰਗਤਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਮਾਦੇ ਨਾਮਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਸਾਗਡਾ ਪੁਲਾਹਿ ਖੁਆ ਖਿਲਾ ਖੁਆ ਖਿਲਾ ਖੁਆ ॥

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਫਿਰ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥6॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੇਝੀ ਪਾਇ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

ਪਿਠਿ ਆਗਿਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ਖੁਆ ॥7॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

እርሱን የሚገነዘብ, የዘላለም ሰላም ይቀበላል.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

እግዚአብሔር ያንን ሰው ከራሱ ጋር አንድ ያደርጋል.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ያ ሰው መንፈሳዊ ሀብታም ነው, የተከበረ ቤተሰብ እና የተከበረ,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਚੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

በልቡ ውስጥ እግዚአብሔር የሚኖረው ገና በሕይወት እያለ ከትውልድ ዑደት እና ከሞት ዑደት ነፃ ይሆናል።

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ሙሉ በሙሉ የተባረከ በዓለም ላይ እንዲህ ያለ ሰብዓዊ ፍጡር መፈለግ ነው,

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

በማን ደጋ, መላው ዓለም ተቀምጧል.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

እንዲህ ዓይነቱ የእግዚአብሔር አምላክ ወደ ዓለም ይመጣል,

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

በእውነቱ የሚመጡት ሁሉ በንግም ላይ ማሰላሰል ይጀምራሉ።

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

እንዲህ ዓይነቱ ሰው እሱ ነፃ አውጥቶ የተቀረውን ዓለም ያወጣል.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ናንክ ሆይ፣ ለዚያ የእግዚአብሔር አምላክ አምላክ ለዘላለም አክብሮት እሰግዳለሁ። |8|23||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲੇክ

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ስሙ ዘላለማዊ በሆነው ፍጹም አምላክ ላይ ያሰላሰለ ሰው።

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

አዎ, ይህ ሰው ፍጹም አምላክ ተገነዘብኩ አድርጓል። ስለሆነም ፍጹም የሆነውን ምስጋና ማዘመር አለብሁ። ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅੱਖਾੜਾ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਅੱਖਾੜਾ ਉਪ, ਫਾੜਾ ੭੮ ਚੋੜਾਪੁੱਠੀ ਆਸਾਨਾ;

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਨਕਹੋਪਨਿ ਹਿਗੁਨਿ ਸੁਖੁ ਖੁਸ਼ੀ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਦੇਖਿ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ॥

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਏਕੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗੁ ਅਨੇਕੁ ॥

ਏਕੁ ਰੰਗੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਰੰਗੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਦੇਖਿ ਗੋਪਾਲੁ ਦਾਮੋਦਰੁ ॥ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦਾਮੋਦਰੁ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪੂਰਨੁ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪੂਰਨੁ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕੁ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨੁ ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਮੁਲੀਕੁ ਲਾਲੁ ਏਹਿ ਰਤਨੁ ॥

ਅਮੁਲੀਕੁ ਲਾਲੁ ॥ ਅਮੁਲੀਕੁ ਲਾਲੁ ॥

ਸੁਨਤੁ ਕਮਾਵਤੁ ਹੇਤੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਸੁਨਤੁ ਕਮਾਵਤੁ ॥ ਸੁਨਤੁ ਕਮਾਵਤੁ ॥

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹੁ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹੁ ॥

ਸਫਲੁ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸਫਲੁ ਜੀਵਨੁ ॥ ਸਫਲੁ ਜੀਵਨੁ ॥

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ ਅੰਗ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬ |4||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੦੧, ਪੰਨਾ ੧੩੬ |5||

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ::

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਉਦਮ, ਪ੍ਰਯੋਗ, ਚਿੰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਨਿਰਮਲ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਸੁਖ, ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਦਾਇਕ ਚਿੰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ-ਵਿਹੀਨ ਚਿੰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

॥੪॥੨੪॥

ਅਰਦਾਸ

੨੯੦੩

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

Guru Tegh Bahadur ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੁਕਾਰੇ (ਸ਼੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧ ॥)

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਘੋਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਰਮੀ ਭਉ ਭਵੈ ॥
ਅਮਰ ਨਾਮੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥੧॥

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

የነፍስን ጉዞ ጀምሮ፡ መንፈስህን አሳድግ

መንፈሳዊ ጉዞዎን ከፍ ለማድረግ እና ጥልቅ የህይወት ትርጉም ለማግኘት ልምዶችን ያግኙ።

ለጉዞው የሲክሂዝም ሶስት መሰረታዊ መርሆች፡-

Naam Japna: መለኮታዊ ማስታወስ

ኪራት ካርኒ: በቅንነት ስራ

Vand Chhakna: ከሌሎች ጋር መጋራት

ወደ መንፈሳዊ ነፃነት (ሙክቲ) እና ፍትሃዊ ማህበረሰብ ምራጥ። በጉሩ ግራንት ሳሂብ ውስጥ የተካተቱት እነዚህ መርሆች፣ የሲክ ሕይወት መሠረት ናቸው።

4ኛ የጉሩ ራም ዳስ ጂ ለዕለታዊ ልምምድ ጥበብ፡ በጉሩ ግራንት ሳሂብ (ገጽ 305-306)፣ ስለ የሲክ ዕለታዊ መንፈሳዊ ጉዞ ጥልቅ ግንዛቤዎችን ይሰጣል፡-

- 1. የእለቱ 1ኛ ተግባር፡-** የጉሩ እውነተኛ ደቀ መዝሙር በየቀኑ የሚጀምረው መለኮታዊውን በፍቅር በማስታወስ ነው።
- 2. አካልን እና አእምሮን አጽዳ፡-** በማለዳ ተነሳ፣ ገላ መታጠብ እና እራስህን በእግዚአብሔር መታሰቢያ ውስጥ አስገባ፣ ነፍስህ በመለኮታዊ የአበባ ማር ስትታጠብ ይሰማህ።
- 3. በትዝታ መልቀቅ፡-** የጉሩ ትምህርቶችን መከተል እና የመለኮታዊውን ስም በታማኝነት ማስታወስ በዓለማዊ ትስስር ምክንያት የሚፈጠረውን መከራ እና ውስጣዊ ብጥብጥ ያስወግዳል።
- 4. ዘምሩ እና አንጻባርቁ፡-** መለኮታዊ ውዳሴዎችን ዘምሩ እና በዕለት ተዕለት እንቅስቃሴዎ ውስጥ በመለኮታዊ ስም ላይ ያሰላስሉ።
- 5. የሰላም ችቦ ይሁኑ፡** የጉሩ ተከታይ መለኮታዊውን ስም በእያንዳንዱ እስትንፋስ የሚያስታውስ ረጋ ያለ እና የሚያነቃቃ ነፍስ ይሆናል።
- 6. መለኮታዊ ጥበብን ተቀበል፡-** ጉሩ ጸጋውን ላስገኙ ሰዎች ይህን ጥልቅ ጥበብ ይሰጣል።
- 7. ሌሎችን ማነሳሳት፡-** ጉሩ ናናክ መለኮታዊውን ስም ከማስታወስ በተጨማሪ ሌሎችም እንዲያደርጉ ለሚገፋፋው ደቀ መዝሙር ሰገደ።

8. ብርቅዬ እና ውድ ነፍሳት:- በእውነት ያደሩ ሰዎች ብርቅ ናቸው፤ ሆኖም መለኮታዊ መታሰቢያቸው ስፍር ቁጥር የሌላቸውን በመንፈሳዊ ይጠቅማል።

9. አሉታዊነትን አስወግድ፡ የጉሩ ትምህርቶችን ችላ ከሚሉ እና በመንፈሳዊ የድንቁርና አዙሪት ውስጥ ተይዘው ከሚቆዩት ራሳችሁን አርቁ። በአንተ ፊት ጣፋጭ ከሚናገሩ ነገር ግን ከኋላህ አሉታዊነትን ከሚያሰራጩ ተጠንቀቅ።

ለጉዞው ፍልስፍና

የሲክሂዝም ፍልስፍና በሎጂክ፣ ሁሉን አቀፍነት እና ለመንፈሳዊ እና ለቁሳዊው ዓለም ያለው “ያለ ፍርሀት” አቀራረብ ተለይቶ ይታወቃል። የእሱ ሥነ-መለኮት በቀላልነት ተለይቶ ይታወቃል። በሲክስ ስነምግባር ውስጥ ግለሰቡ ለራሱ ባለው ግዴታ እና በህብረተሰብ (ሰንጋት) መካከል ምንም አይነት ግጭት የለም።

ሲክሂዝም ከ500 ዓመታት በፊት በጉሩ ናናክ የተመሰረተ የአለም ትንሹ ሃይማኖት ነው። እሱም በአንድ ታላቅ ፍጡር እና በአጽናፈ ሰማይ ፈጣሪ (ዋህጉሩ) ላይ ያለውን እምነት ያጎላል። ወደ ዘላለማዊ ደስታ ቀላል የሆነ ቀጥተኛ መንገድን ያቀርባል እና የፍቅር እና ሁለንተናዊ ወንድማማችነት መልእክት ያስተላልፋል። ሲክሂዝም በጥብቅ አሁንም እምነት ነው እና እግዚአብሔር በጊዜ ወይም በቦታ ገደብ የማይገዛ ብቸኛው አምላክ እንደሆነ ይገነዘባል። ሲክሂዝም አንድ አምላክ ብቻ እንዳለ ያምናል እርሱም ፈጣሪ፣ ደጋፊ፣ አጥፊ እና የሰውን መልክ የማይይዝ። ትስጉት ፅንሰ-ሀሳብ በሲክሂዝም ውስጥ ቦታ የለውም። ለአማልክት እና ለአማልክት እና ለሌሎች አማልክቶች ምንም ዋጋ አይሰጥም።

በሲክሂዝም ሥነ-ምግባር እና ሃይማኖት አንድ ላይ ናቸው። ወደ መንፈሳዊ እድገት ለመራመድ በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ የሞራል ባህሪያትን ማፍራት እና በጎነትን መለማመድ አለበት። እንደ ታማኝነት፣ ርህራሄ፣ ልግስና፣ ትዕግስት እና ትህትና ያሉ ባህሪያት ሊገነቡ የሚችሉት በጥረት እና በፅናት ብቻ ነው። የታላቁ ጉራጌያችን ህይወት በዚህ አቅጣጫ የመነሳሳት ምንጭ ነው። የሲክሂ ሃይማኖት የሰው ልጅ የሕይወት ግብ የመወለድ እና የሞትን አዙሪት ሰብሮ ከእግዚአብሔር ጋር መቀላቀል እንደሆነ ያስተምራል። ይህ የጉሩ ትምህርቶችን በመከተል ፣ በቅዱስ ስም (ናም) ላይ በማሰላሰል እና የአገልግሎት እና የበጎ አድራጎት ተግባራትን በመፈፀም ሊከናወን ይችላል።

ናአም ማርግ ለእግዚአብሔር መታሰቢያ በየቀኑ መሰጠትን ያጎላል። ድነትን ለማግኘት አንድ ሰው አምስቱን ስሜቶች ማለትም ካም (ፍላጎት)፣ ክሮድ (ቁጥ)፣ ሎአብ (ስግብግብነት)፣ ሞህ (ዓለማዊ ትስስር) እና አሃንካር (ኩራት) መቆጣጠር አለበት። ሕብረት እንደ ጾም እና ሐጅ፣ ምሥክርነት እና ሥነ ሥርዓት ያሉ የአምልኮ ሥርዓቶች እና የተለመዱ ልማዶች በሲክሂ ሃይማኖት ውድቅ ናቸው። የሰው ህይወት ግብ ከእግዚአብሔር ጋር መቀላቀል ነው እና ይህ የጉሩ ግራንት ሳሂብን ትምህርቶች በመከተል ነው። ሲክሂዝም ብሃግቲ ማርግን ወይም የአምልኮ መንገድን ያጎላል። እሱ ግን የጂያን ማርግ (የእውቀት መንገድ) እና ካራም ማርግ (የድርጊት መንገድ) አስፈላጊነትን ይገነዘባል። ወደ መንፈሳዊ ግብ ለመድረስ የእግዚአብሔርን ጾጋ የማግኘት አስፈላጊነት ላይ ከፍተኛ ጭንቀትን ይፈጥራል።

ሲክሂዝም ዘመናዊ፣ ሎጂካዊ እና ተግባራዊ ሃይማኖት ነው። መደበኛ የቤተሰብ ህይወት (ግራሃስት) ለመዳን ምንም እንቅፋት እንዳልሆነ ያምናል። ድነትን ለማግኘት ዓለምን አለማግባት ወይም መካድ አስፈላጊ አይደለም። በዓለማዊ ሕመምና ፈተና ውስጥ ተነጥሎ መኖር ይቻላል። አንድ አማኝ በአለም ውስጥ መኖር አለበት እና ነገር ግን ጭንቅላቱን ከወትሮው ውጥረት እና ብጥብጥ በላይ ማቆየት አለበት። ምሁር ወታደር እና ለእግዚአብሔር ቅዱስ መሆን አለበት።

ሲክሂዝም ዓለም አቀፋዊ እና "ዓለማዊ ሃይማኖት" ነው ስለዚህም በዘር፣ በእምነት፣ በዘር ወይም በጾታ ላይ የተመሠረተ ሁሉንም ልዩነቶች ውድቅ ያደርጋል። ሁሉም የሰው ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እኩል እንደሆኑ ያምናል። ጉሩዎቹ በሴቶች እኩልነት ላይ አፅንዖት ሰጥተዋል እና የሴት ልጅ መግደልን እና የሳቲ (የመበለቶችን ማቃጠል) ልምምድ ውድቅ አድርገዋል። እንዲሁም ባል የሞተባትን ድጋሚ ማግባት እና የፑርዳ ስርዓትን (መሸፈኛ የለበሱ ሴቶችን) ውድቅ አድርገዋል። አእምሮ በእርሱ ላይ እንዲያተኩር ለማድረግ አንድ ሰው በቅዱስ ስም (ናአም) ላይ ማሰላሰል እና የአገልግሎት እና የባህሪ አድራጎች ተግባራትን ማከናወን አለበት። በልመና ወይም በማጭበርበር ሳይሆን በታማኝነት ሥራ (ቂራት ቃርና) መተዳደሪያ ማግኘት እንደ ክብር ይቆጠራል። ሻንድ ቻክና፣ ለሌሎች ማካፈል፣ ማህበራዊ ሃላፊነትም ነው። ግለሰቡ በዳስዋንድ (ከገቢው 10%) የተቸገሩትን መርዳት ይጠበቅበታል። ሴቫ፣ የማህበረሰብ አገልግሎት የሲክሂዝም ዋነኛ አካል ነው። በእያንዳንዱ gurdwara የሚገኘው እና ለሁሉም ሃይማኖቶች ሰዎች ክፍት የሆነው ነፃ የማህበረሰብ ማእድ ቤት (ላንጋር) የዚህ የማህበረሰብ አገልግሎት አንዱ መግለጫ ነው።

የሲክ ሃይማኖት ብሩህ ተስፋን እና ተስፋን ይደግፋል። የተስፋ መቁረጥን ርዕዮተ ዓለም አይቀበልም። ጉሩስ ይህ ሕይወት ዓለማ እና ግብ እንዳለው ያምን ነበር። ለራስ እና ለእግዚአብሔር የማወቅ እድል ይሰጣል። ከዚህም በላይ ሰው ለድርጊቶቹ ተጠያቂ ነው። ከድርጊቶቹ ውጤቶች የመከላከል መብት ሊጠይቅ አይችልም። ስለዚህ በሚሠራው ነገር ላይ በጣም ንቁ መሆን አለበት።

የሲክ ቅዱሳት መጻሕፍት፣ ጉሩ ግራንት ሳሂብ፣ ዘላለማዊ ጉሩ ነው። ይህች ብቸኛዋ ሃይማኖት ለቅዱስ መጽሐፍ የሃይማኖት መሪነት ደረጃ የሰጠች ናት። በሲክ ሃይማኖት ውስጥ ለህያው ሰው ጉሩ (ደህዳሪ) ቦታ የለም።

ምስላዊ ሁን

ቱርባን የሲክ የማይነጣጠል አካል ነው እና ቆይቷል። ከ1500 ዓ.ም ጀምሮ እና የሲክሂዝም መስራች በሆነው በጉሩ ናናክ ዘመን፣ ሲኮች ጥምጥም ለብሰዋል።

ጥምጥም ወይም "ፓግሪ" ብዙውን ጊዜ ወደ "ፓግ" ወይም "ዳስታር" የሚባሉት የተለያዩ ቃላቶች ለተመሳሳይ ጽሁፍ በተለያዩ ቀበሌኛዎች ውስጥ ያሉ ቃላት ናቸው። እነዚህ ሁሉ ቃላት ወንዶችም ሆኑ ሴቶች ራሳቸውን ለመሸፈን የሚለብሱትን ልብስ ያመለክታሉ። በጭንቅላቱ ላይ ወይም አንዳንድ ጊዜ ከውስጥ "ኮፍያ" ወይም ፓትካ የተጎዳ ረዥም ስካርፍ የመሰለ ነጠላ ጨርቅ ያቀፈ የራስ ቀሚስ ነው። በተለምዶ ህንድ ውስጥ ጥምጥም የሚለብሱት በሀብረተሰብ ውስጥ ከፍተኛ ደረጃ ባላቸው ወንዶች ብቻ ነበር; ዝቅተኛ ደረጃ ያላቸው ወይም ዝቅተኛ ደረጃ ያላቸው ወንዶች ጥምጥም እንዲለብሱ አይፈቀድላቸውም።

ምንም እንኳን ያልተለፈ ጸጉር እንዲጠበቅ በጉሩ ጎቢንድ ሲንግ ከአምስቱ ኬዎች ወይም አምስት የእምነት አንቀጾች አንዱ ሆኖ እንዲቆይ የታዘዘ ቢሆንም፣ ከሲኪ መጀመሪያ በ1469 ጀምሮ ከሲኪዝም ጋር በቅርብ የተቆራኘ ነው። ሲክሂዝም በአለም ውስጥ ብቸኛው ሃይማኖት ነው። ጥምጥም መልበስ ለሁሉም አዋቂ ወንዶች ግዴታ ነው። በምዕራቡ ዓለም ጥምጥም የለበሱ አብዛኞቹ ሰዎች የሲክ እምነት ተከታዮች ናቸው። የሲክ ፓግዲ ዳስታር ተብሎም ይጠራል። 'ዳስተር' የፋርስ ቃል ነው። ትርጉሙም በረከቱን የሚያመለክት 'የእግዚአብሔር እጅ' ማለት ነው።

ሲኮች በብዙ እና ልዩ በሆኑ ጥምጥሞቻቸው ይታወቃሉ። በተለምዶ ጥምጥም መከበርን ይወክላል, እና ለረጅም ጊዜ አንድ ጊዜ ለመኳንንት ብቻ የተያዘ እቃ ነው። በህንድ የሙጋል የበላይነት ወቅት ሙስሊሞች ብቻ ጥምጥም እንዲለብሱ ተፈቅዶላቸዋል። ሁሉም ሙስሊም ያልሆኑ ሰዎች አንድ ልብስ እንዳይለብሱ በጥብቅ ተከልክለዋል።

ጉሩ ጎቢንድ ሲንግ፣ ይህንን የሙጋሎች ጥሰት በመቃወም ሁሉም ሲክዎች ጥምጥም እንዲለብሱ ጠየቃቸው። ይህ ለካልሳ ተከታዮቹ ያስቀመጠውን ከፍተኛ የሞራል ደረጃዎች እውቅና ለመስጠት ነበር። የእሱ ጭልሳ የተለየ እንዲሆን እና "ከተቀረው አለም ለመለየት" ቆርጦ እንዲወጣ ፈልጎ ነበር። በሲክ ጉረስ የተዘረጋውን ልዩ መንገድ እንዲከተሉ ፈልጎ ነበር። ስለዚህ, አንድ ጥምጥም ሲክ ሁልጊዜ ከሕዝቡ ጎልቶ ነበር, Guru እንዳሰበ; ምክንያቱም የእርሱ 'ቅዱሳን-ወታደሮቹ' በቀላሉ ሊታወቁ ብቻ ሳይሆን በቀላሉም እንዲገኙ ፈልጎ ነበር።

አንድ የሲክ ወንድ ወይም ሴት ጥምጥም ሲያደርጉ ጥምጥም የጨርቅ ማሰሪያ ብቻ መሆን ያቆማል; ከሲክ ጭንቅላት ጋር አንድ እና አንድ ይሆናል። ጥምጥም፣ እንዲሁም በሲክ የሚለበሱት አራቱ የእምነት አንቀጾች፣ እጅግ በጣም ብዙ መንፈሳዊ እና ጊዜአዊ ጠቀሜታ አላቸው። ጥምጥም ከመልበስ ጋር የተያያዙ ምልክቶች ብዙ ናቸው - ሉዓላዊነት ፣ ራስን መወሰን ፣ ራስን ማክበር ፣ ድፍረት እና እግዚአብሔርን መምሰል ፣ ግን! ፣ ሲኮች ጥምጥም የሚለብሱበት ዋና ምክንያት - ፍቅራቸውን ፣ ታዛዥነታቸውን እና ለፈጣሪው መስራች ያላቸውን ክብር ለማሳየት ነው ። Khalsa ጉሩ ጎቢንድ ሲንግ።

ከላይ ያሉት ከፍተኛ ብርሃን ያላቸው ቃላት በሌላ ነገር መተካት አለባቸው. 'ምክንያቶች' ሊሆኑ ይችላሉ

"ጥምጥም የእኛ የጉሩ ስጦታ ነው። ለራሳችን ከፍተኛ ንቃተ ህሊና በቁርጠኝነት ዙፋን ላይ የምንቀመጥ እንደ Singhs እና Kaur እራሳችንን ዘውድ እንደምናደርግ ነው። ለወንዶችም ለሴቶችም ይህ የፕሮጀክቲቭ ማንነት ንጉሣዊነትን፣ ጾጋን እና ልዩነትን ያስተላልፋል። .በኢንፊኒቲ አምሳል እንደምንኖር እና ሁሉንም ለማገልገል መወሰናችንን የሚያሳይ ምልክት ነው። ከስድስት ቢሊዮን ሰዎች ተለይቶ የሚታወቅ ሰው ነው።

የሴቶች ሚና

የሲክሂዝም መርሆዎች ሴቶች ከወንዶች ጋር አንድ አይነት ነፍስ እንዳላቸው እና መንፈሳዊነታቸውን የማዳበር እኩል መብት እንዳላቸው ይገልጻል። የሃይማኖት ጉባኤዎችን መምራት፣ በአክሃንድ ጎዳና (የቅዱሳን መጻሕፍት ቀጣይነት ያለው ንባብ)፣ ኪርታን (የጉባኤ መዝሙር መዝሙር) ማከናወን፣ ግራንቲስ (ካህናት) ሆነው መሥራት ይችላሉ። በሁሉም ሃይማኖታዊ፣ ባህላዊ፣ ማህበራዊ እና ዓለማዊ እንቅስቃሴዎች ውስጥ መሳተፍ ይችላሉ። ሲክዝም ለወንዶች እና ለሴቶች እኩልነት የሚሰጥ የመጀመሪያው የዓለም ሃይማኖቶች ነበር። ጉሩ ናናክ፣ ጾታን መሰረት ያደረገ እኩልነትን ሰብኳል፣ እና እሱን የተተኩት ጉሩስ ሴቶች በሁሉም የሲክ አምልኮ እና ተግባር ላይ ሙሉ ተሳትፎ እንዲያደርጉ አበረታቷቸዋል።

ጉሩ ግራንት ሳሂብ እንዲህ ይላል፡-

“ሴቶችና ወንዶች፣ ሁሉም በእግዚአብሔር የተፈጠሩ ናቸው። ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ጨዋታ ነው። ናናክ ይላል፣ ፍጥረትህ ሁሉ መልካም እና ቅዱስ ነው” -SGGS ገጽ 304

የሲክ ታሪክ ሴቶችን በአገልግሎት፣ በታማኝነት፣ በመስዋዕትነት እና በወንዶች ጀግንነት እኩል አድርጎ የመሳደታቸውን ሚና መዝግቧል። ብዙ የሴቶች የሞራል ክብር፣ አገልግሎት እና የራስን ጥቅም መስዋዕትነት ምሳሌዎች በሲክ ባህል ውስጥ ተጽፈዋል።

እንደ ሲክሂዝም፣ ወንዶችና ሴቶች የአንድ ሳንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው። ሰው ከሴት በተወለደበት፣ ሴት ደግሞ ከወንድ ዘር በምትወለድበት የመተሳሰብና የመደጋገፍ ሥርዓት። እንደ ሲክሂዝም እምነት አንድ ወንድ ያለ ሴት በህይወቱ አስተማማኝ እና የተሟላ ሊሰማው አይችልም, እናም የአንድ ወንድ ስኬት ህይወቷን ከምትጋራ ሴት ፍቅር እና ድጋፍ ጋር የተያያዘ ነው, እና በተቃራኒው. ጉሩ ናናክ እንዲህ ብሏል፡

" ዘርን የምትቀጥል ሴት ናት" እና "ሴትን የተረገመችና የተፈረደች ሴት ከሴት የተወለዱ አለቆችና ነገሥታት ሲሆኑ" እንዳንል። SGGGS ገጽ 473።

መዳን፡- አንድ አስፈላጊ ነጥብ ማንሳት ያለበት አንድ ሃይማኖት ሴቶች ድነትን፣ እዚህ እግዚአብሔርን ማወቅ ወይም ከፍተኛውን መንፈሳዊ ዓለምን ማግኘት እንደሚችሉ አድርጎ ይመለከታቸዋል። ጉሩ ግራንት ሳሂብ እንዲህ ይላል

"በሁሉም ፍጥረታት ውስጥ ጌታ የተንሰራፋ ነው, ጌታ ሁሉንም ዓይነት ወንድ እና ሴትን ያካትታል" (ጉሩ ግራንት ሳሂብ, ገጽ.605).

ከላይ ካለው የጉሩ ግራንት ሳሂብ አባባል የእግዚአብሔር ብርሃን በሁለቱም ጾታዎች እኩል ያርፋል። ወንዶችም ሆኑ ሴቶች የጉሩ ትምህርቶችን በመከተል እኩል ድነትን ማግኘት ይችላሉ። በብዙ ሃይማኖቶች ውስጥ አንዲት ሴት ለወንድ መንፈሳዊነት እንቅፋት ተደርጋ ትቆጠራለች, ነገር ግን

በሲኪዝም ውስጥ አይደለም. ጉሩ ይህንን አይቀበለውም። 'በሲኪዝም ላይ ያሉ ወቅታዊ ሀሳቦች'፣ አሊስ ባሳርኬ እንዲህ ብላለች።

"የመጀመሪያው ጉሩ ሴትን ከወንድ ጋር እኩል አድርጓታል ... ሴት ለወንድ እንቅፋት አልነበረችም, ነገር ግን እግዚአብሔርን በማገልገል እና መዳንን በመሸት አጋር ነበረች."

ጋብቻ፡- ጉሩ ናናክ የቤቱ ባለቤትን ሕይወት፣ ከማግባት እና ከመካድ ይልቅ ባልና ሚስት እኩል አጋሮች ነበሩ እና ታማኝነት በሁለቱም ላይ ታዘዟል። በቅዱሳን ጥቅሶች ውስጥ፣ የቤት ውስጥ ደስታ እንደ ተወደደ ሀሳብ ቀርቧል እና ጋብቻ ለመለኮታዊ ፍቅር መግለጫ የሩጫ ዘይቤ አቅርቧል። Bhai Gurdas፣ የጥንት የሲኪዝም ገጣሚ እና የሲክ አስተምህሮ ሥልጣን ያለው ተርጓሚ፣ ለሴቶች ከፍተኛ ግብር ይከፍላል። ይላል።

"አንዲት ሴት በአባቷ እና በእናቷ በጣም የተወደደች በወላጅ ቤቷ ውስጥ በጣም ተወዳጅ ናት. በአማቶቿ ቤት, የቤተሰቡ ምሰሶ, የመልካም ሀብቱ ዋስትና ነው ... በመንፈሳዊ ጥበብ መካፈል. እና መገለጥ እና የተከበሩ ባህሪያት, ሴት, የወንድ ግማሽ ግማሽ, ወደ ነፃነት ደጃፍ ሸኘችው." (ቫራን፣ V.16)

የእኩልነት ሁኔታ፡- በወንዶችና በሴቶች መካከል ያለውን እኩልነት ለማረጋገጥ፣ ጉሩዎቹ በፆታ መካከል ልዩነት አልነበራቸውም በመነሳሳት፣ በማስተማር ወይም በሳንጋት (ቅዱስ ህብረት) እና በፓንጋት (በአንድነት መብላት) ተግባራት። እንደ ሳሩፕ ዳስ ብሃላ ፣ማሂማ ፕራካሽ ፣ጉሩ አማር ዳስ የሴቶች መሸፈኛ መጠቀምን ተቃውመዋል። አንዳንድ ማህበረሰቦችን በደቀ መዛሙርት እንዲቆጣጠሩ ሴቶችን መድቦ የሳቲ ባህልን በመቃወም ሰብኳል። የሲክ ታሪክ የበርካታ ሴቶችን ስም መዝግቧል እንደ Mata Gujri Mai Bhago፣ Mata Sundari፣ Rani Sahib Kaur፣ Rani Sada Kaur እና Maharani Jind Kaur በዘመናቸው ክስተቶች ውስጥ ትልቅ ሚና የተጫወቱት

ትምህርት፡- በሲኪዝም ትምህርት በጣም አስፈላጊ እንደሆነ ይታሰባል። ለማንኛውም ሰው ስኬት ቁልፍ ነው. ይህ የግል እድገት ሂደት ነው እና 3 ኛ ጉሩ ብዙ ትምህርት ቤቶችን ያቋቋመበት ምክንያት ነው. ጉሩ ግራንት ሳሂብ እንዲህ ይላል፡-

"ሁሉም መለኮታዊ እውቀት እና ማሰላሰል በጉሩ በኩል ይገኛሉ" (ጉሩ ግራንት ሳሂብ, 7ጽ.831).

ትምህርት ለሁሉም አስፈላጊ ነው እና ሁሉም በተቻለው አቅም ለመሆን መስራት አለበት። በ3ኛው ጉሩ የተላኩት የሲክ ሚስቶችና ያን ሃምሳ ሁለቱ ሴቶች ናቸው። በ "የሲክ ሴቶች ሚና እና ሁኔታ" ውስጥ, ዶ / ር ሞሂንደር ካውር ጌል "ጉሩ አማር ዳስ ምንም ዓይነት ትምህርት በሴቶች ዘንድ ተቀባይነት እስካልተገኘ ድረስ ሥር ሊሰድ እንደማይችል እርግጠኛ ነበር" በማለት ጽፏል.

በልብስ ላይ የሚደረጉ ገደቦች፡ ሴቶች መሸፈኛ እንዳይለብሱ ከመጠየቅ በተጨማሪ ሲኪዝም የአለባበስ ኮድን በተመለከተ ቀላል ሆኖም በጣም ጠቃሚ መግለጫ ሰጥቷል። ይህ ጾታ ምንም ይሁን ምን በሁሉም ሲክ ላይ ተፈጻሚ ይሆናል። ጉሩ ግራንት ሳሂብ እንዲህ ይላል

"ሰውነት የማይመችበትን እና አእምሮ በክፉ ሀሳቦች የተሞላባቸውን ልብሶች ከመልበስ ተቆጠብ" SGGGS፣ 7ጽ 16

ስለዚህም ሲኮች ምን አይነት ልብስ አእምሮን በክፉ ሀሳቦች እንደሚሞሉ ይገነዘባሉ እና እነሱን ማስወገድ አለባቸው። የሲኮ ሴቶች በኪርፓን (ሰይፍ) እና ሌሎች እራሳቸውን መከላከል ይጠበቅባቸዋል, ይህ ለሴቶች ልዩ ነው, ምክንያቱም በታሪክ ውስጥ ሴቶች እራሳቸውን እንዲከላከሉ ሲጠበቅባቸው እና ለአካላዊ ጥበቃ በወንዶች ላይ ጥገኛ እንዲሆኑ አይጠበቅባቸውም.

SGGS ጥቅሶች። "በምድርም በሰማይም ምንም ሰከንድ አላየሁም። ከሴቶች እና ከወንዶች ሁሉ መካከል ብርሃኑ እየበራ ነው። " Sggs 7ጽ 223. ከሴት ወንድ ይወለዳል፤ በሴት ውስጥ ወንድ ተፀንሷል፤ ለሴት ደግሞ ታጭቶ ያገባል። ሴት ዳደኛው ትሆናለች፤ በሴት በኩል መጪው ትውልድ ይመጣል። ሴቲቱ ስትሞት ሌላ ሴት ይፈልጋል። ለሴት ተያይዟል። ስለዚህ ከሴትየዋ ነገሥታት ተወልደዋል

በጥሎሽ ላይ፡- "ጌታዬ ሆይ ስምህን ለሠርግ ስጥታና ጥሎሽ ስጥኝ"። ሽሪ ጉሩ ራም ዳስ ጂ፣ 7ጽ 78፣ መስመር 18 SGGGS

የፑርዳ ልምምድን በተመለከተ፡- " ምራች ሆይ ቆይ፣ ቆይ - ፊትሽን በመጋረጃ አትሸፈን። በመጨረሻም ይህ ግማሹን ቅርፊት እንኳ አያመጣሽም። ካንተ በፊት የነበረው ፊቷን ይጋርዱ ነበር። የሷን ፈለግ አትከተል የእግዚአብሔር ምስጋናዎች - 7ጽ 484, SGGGS

ሴቶች እና ሁሉም ነፍሳት መንፈሳዊ ህይወት እንዲመሩ አጥብቀው ተበረታተዋል፡- "ውድ እህቶቼ እና መንፈሳዊ አጋሮቼ ኑ፣ በእቅፋችሁ እቅፍ አድርጉኝ፣ አብረን እንተባበር እና ሁሉን ቻይ የሆነውን የባለቤቴን ጌታ ታሪኮችን እናውራ።" - ጉሩ ናናክ, 7ጽ 17, SGGGS.

"ዳደኛ፣ ሌላ ልብስ ሁሉ ደስታን ያበላሻል፣ እጅና እግር ላይ ያለው ልብስ መልበስ ስቃይ ነው፣ እና በመጥፎ አስተሳሰብ አእምሮን ይሞላል።" -SGGS 7ጽ 16

የትህትና ቁልፍ ይዘት በጉዞ ውስጥ

ትህትና የሲክሂዝም አስፈላጊ ገጽታ ነው። በዚህ መሰረት፣ ሲኮች በእግዚአብሔር ፊት በትህትና መስገድ አለባቸው። ትህትና ወይም ኒምራታ፣ በፑንጃቢ በቅርበት የተያያዙ ቃላት ናቸው። ኒምራታ በጉርባኒ ውስጥ በብርቱ የሚበረታታ በጎነት ነው። የዚህ የፑንጃቢ ቃል ትርጉም "ትህትና"፣ "ቸርነት" ወይም "ትህትና" ነው። እሱ ወይም እሷ ከአንድ ሰው የተሻሉ ወይም የበለጠ ናቸው ብሎ በማሰብ አእምሮው ያልተከፋፈለ ሰው።

የቸግር አካባቢ - ከላይ ትክክለኛ ዓረፍተ ነገር አይደለም

ይህ ለሁሉም ሰዎች ለመንከባከብ አስፈላጊ የሆነ እና የሲክ አእምሮ ስብስብ አስፈላጊ አካል ነው እና ይህ ጥራት በማንኛውም ጊዜ ከሲክ ጋር መሆን አለበት። በሲክ አርሴናል ውስጥ ያሉት ሌሎች አራት ጥራቶች፡-

እውነት (ሳት)፣ እርካታ (ሳንቶክ)፣ ርህራሄ (ዳያ) እና ፍቅር (ፒያር)።

እነዚህ አምስት ባህሪያት ለአንድ ሲክ አስፈላጊ ናቸው እና ጉርባኒን ማሰላሰል እና ማንበብ ግዴታቸው ነው እነዚህን በጎ ምግባሮች ለመቅረጽ እና የባህሪያቸው አካል ለማድረግ።

ጉርባኒ ምን ይለናል፡-

"የትህትና ፍሬ የሚታወቅ ሰላም እና ደስታ ነው። በትህትና የልቀት ሃብት በሆነው እግዚአብሔርን ማሰላሰላቸውን ቀጥለዋል። እግዚአብሔርን የሚያውቅ በትህትና የተሞላ ነው። ልቡ በምሕረት የማይለወጥ ትሕትና የተባረከ ነው። ሲክሂዝም ትሕትናን እንደ ልመና ይይዛል በእግዚአብሔር ፊት ጎድጓዳ ሳህን"

ጉሩ ናናክ፣ የሲክሂዝም የመጀመሪያ ጉሩ፡-

"በፍቅር እና በትህትና በአእምሮህ ማዳመጥ እና ማመን በስምህ፣ ከውስጥህ ባለው በተቀደሰ መቅደስ እራስህን አጽዱ።" - SGGGS ገጽ 4

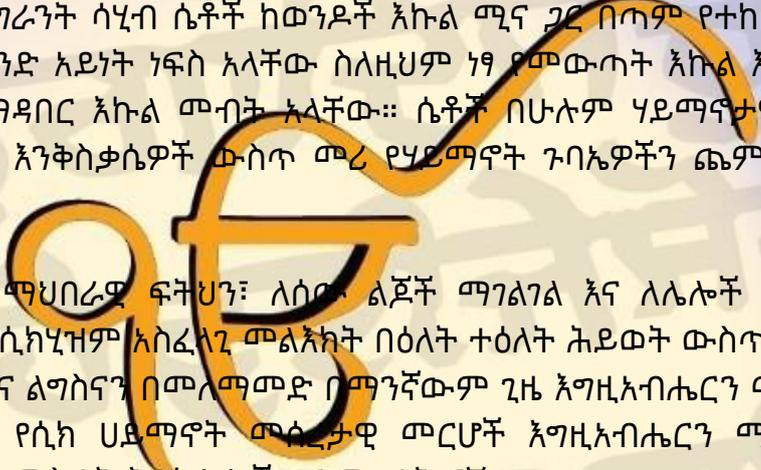
" እርካታን የጀሮ ቀለበቶቻችሁን አድርጉ፣ የልመና ጽዋህን ዝቅ አድርጉ እና በሰውነትህ ላይ የምትቀባውን አመድ አሰላስል።" - SGGGS ገጽ 6

"በትህትና ውስጥ, ቃሉ ውበት ነው, የማይነፃፀር የውበት ቅርጾች እዚያ ተዘጋጅተዋል." SGGGS ገጽ 8

"ትህትና፣ ትህትና እና አስተዋይ ማስተዋል አማች እና አማች ናቸው" - SGGGS ገጽ 152።

ጉዞ ወደ መንፈሳዊነት

ጉሩ ግራንት ሳሂብ ዘላለማዊ ሕያው ጉሩ ነው፤ የሲክ ጉሩስ፣ የሂንዱ እና የሙስሊም ቅዱሳን ግጥማዊ ቅንብር። የተቀናበረው በእነርሱ አማካኝነት ለሰው ልጆች ሁሉ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ስጦታ ነው። በጉሩ ግራንት ሳሂብ ውስጥ ያለው ራዕይ ምንም አይነት ጭቆና የሌለበት በመለኮታዊ ፍትህ ላይ የተመሰረተ ማህበረሰብ ነው። ግራንት የሂንዱይዝም እና የእስልምና ቅዱሳን መጻሕፍትን ሲቀበል እና ሲያከብር፣ ከሁለቱም ሃይማኖቶች ጋር የሞራል እርቅ መፍጠርን አያመለክትም። በጉሩ ግራንት ሳሂብ ሴቶች ከወንዶች እኩል ሚና ጋር በጣም የተከበሩ ናቸው። ሴቶች ከወንዶች ጋር አንድ አይነት ነፍስ አላቸው ስለዚህም ነፃ የመውጣት እኩል እድል ይዘው መንፈሳዊነታቸውን ለማዳበር እኩል መብት አላቸው። ሴቶች በሁሉም ሃይማኖታዊ፣ ባህላዊ፣ ማህበራዊ እና ዓለማዊ እንቅስቃሴዎች ውስጥ መሪ የሃይማኖት ጉባኤዎችን ጨምሮ መሳተፍ ይችላሉ።

ሲክሂዝም እኩልነትን፣ ማህበራዊ ፍትህን፣ ለሰው ልጆች ማገልገል እና ለሌሎች ሃይማኖቶች መቻቻልን ይደግፋል። የሲክሂዝም አስፈላጊ መልእክት በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ የርኅራኄን፣ ሐቀኝነትን፣ ትኩረትን እና ልግስናን በመለማመድ በማንኛውም ጊዜ እግዚአብሔርን መሰጠት እና ማክበር ነው። የሶስቱ የሲክ ሀይማኖት መሰረታዊ መርሆች እግዚአብሔርን ማሰላሰል እና ማስታወስ፣ ለታማኝ ኑሮ መስራት እና ከሌሎች ጋር መጋራት ናቸው።

በዚህ የነፍስ መንፈሳዊ ጉዞ ላይ ለመጓዝ ጥረት ስላደረጋችሁ እንኳን ደስ አላችሁ። በተለይም ሙሉው ጉሩ ግራንት ሳሂብ በግጥም ውስጥ ሲሆን እና ዘይቤዎችን መጠቀም ተግባሩን በጣም ከባድ ያደርገዋል። በመለኮታዊ መልእክት ውስጥ፣ የሂንዱ እና የሙስሊም አፈ ታሪኮች ብዙ ጊዜ ጥቅም ላይ ይውላሉ ፕራላሃድ፣ ሃርናካሽ፣ ላክሽሚ፣ ብራህማ ወዘተ. ትኩረቱ እግዚአብሔር አንድ መሆኑን እና ከእርሱ ጋር አንድነት መፍጠር የሰው ሕይወት ግብ ነው።

ይህ ሥራ በቋንቋችሁ መለኮታዊውን መልእክት ወደ እናንተ ለማድረስ በበርካታ በጎ ፈቃደኞች ለብዙ ዓመታት ሲደረግ ቆይቷል። ማንኛውም አይነት ጥያቄ ካሎት እባክዎን በኢሜል ይላኩልን walnut@gmail.com እና በዚህ ጉዞ ላይ ልንቀላቀልዎ እንፈልጋለን።